

A kamara az egyetemi építkezéseknél mellőzött szegedi iparosok érdekében felterjesztést intézett a kultuszminiszterhez.

(A Délmagyarország munkatársától.) Annak idején részletesen beszámolt a *Délmagyarország* arról az elégedetlenségről, amelyet az egyetemi építési bizottság legutóbbi határozata kellett a mellőzött szegedi iparosok és vállalkozók körében. Az építési bizottság ugyanis az egyetemi építkezésekkel kapcsolatos iparosmunkák oroszlánrészét a kultuszminiszternek a várossal történt megállapodása ellenére nem a helybeli iparosoknak, hanem fővárosi iparosoknak adta ki, ami a szegedi iparosokat nagyon érzékenyen megkárosította.

A szegedi kereskedelmi és iparkamara most mozgalmat indított a munkák kiadásának revíziója érdekében.

Wimmer Fülöp kamarai elnök szabadságáról történt hazaérkezése után a nála járt iparosok panaszából megállapította, hogy a szegedi iparosságot tényleg sérelem érte. A kereskedelmi és iparkamara éppen ezért felterjesztést intézett ebben az ügyben a kultuszminiszterhez és rámutatva arra a nyugtalanságra, amit az egyetemi munkálatoknak legutóbbi odaitélése az igen nehéz viszonyok között levő szegedi iparosságban kellett,

kérte a minisztert, hogy a bizottság határozatát módosítsa.

Hivatkozott a kamara arra, hogy az üvegezési munkálatokra benyújtott pályázalnál például az egyik szegedi cég mindössze 1 és fél százalékkal volt drágább, mint az a budapesti cég, amely a munkálatokat elnyerte. A ma is érvényben levő közszállítási szabályrendelet értelmében pedig a helybeli iparosok számára előny kell biztosítani abban az esetben is, ha a helybeli cég mindössze 6 százalékkal drágább, mint a vidéki. Annál is inkább méltányos és indokolt lett volna a közszállítási szabályrendelethez való alkalmazkodás a kamara véleménye szerint, mert köz tudomásu, hogy a szegedi ipar általános nagy munkahiányban szenved. Joggal várhatta volna ezt a védelmet a szegedi iparosság az egyetemi munkálatoknál annál is inkább, mert az egyetemi építkezések Szeged város közönségétől igen nagy áldozatot kívánnak.

A kamara felterjesztésének sorsát a helybeli iparosság és a kereskedők is élénk és érdeklődéssel várják. A felterjesztésre válasz eddig még nem érkezett.

Két hónap után érkezett hír, hogy Kinában százezer embert ölt meg a földrengés.

London, július 29. A *Westminster Gazette* sanghaji jelentése szerint csak most érkeztek be a közelebbi hírek arról a földrengésről, amely május 23-án Kan-Szu tartományban pusztított. A jelentés Buddenbrock apostoli vikárius levelében foglalja. E levél szerint Li-Siang lakossága 174.000 ember, Liang-Csu lakossága 200.000 ember és Ku-Lang lakossága 54.000 ember, ezek a városok elpusztultak. Liang-Csauban legalább 10.000 ember vesztette életét. A hittérítők becslése szerint

több ezer ember, összesen valószínűleg mintegy 100.000 személy halt meg. A földrengést túlélték nyomora leírhatatlan. A világ egyik legnagyobb katasztrófájáról van itt szó és sürgős segítségre van szükség.

A *Westminster Gazette* a jelentéshez a következőket fűzi hozzá: A Frankfurt melletti reinachi obszervatórium készülékei e napon olyan földrengést jeleztek, amely kétszer olyan nagyméretű volt, mint az 1923. évi januári földrengés.

Földalatti folyosót ástak a varsói pénznyomdába, hogy teljesen kifosszák.

Varsó, július 29. A varsói rendőrség tegnap este valóban szenzációs fogást csinált. Egy betörő bandát éppen abban a pillanatban fogott el, amikor a banda egy földalatti folyosón be akart hatolni az állami grafikai intézet helyiségébe, ahol a lengyel bankjegyeket nyomják. A betörők az intézet kincseskamrája alá földalatti folyosót ástak. A kincseskamrában 6 millió zloty ujonnan nyomott

bankjegy volt felhalmozva. A földalatti folyosót a legmodernebb technikai vívmányokkal szerelték fel, volt benne villanyvilágítás és a padlót parkettázva volt. A betörők felfedezése után valóságos harc fejlődött ki a rablók és rendőrök között. A harc folyamán a rendőrök egyik tagja súlyosan megsebesült, a rendőrség összesen 8 személyt tartóztatta le.

Az ipartestület előljárósága tudomásul vette a Horváth Mihály-uccai ház megvételét.

Nem szabad megvásárolni olyan házat, amelyet pár hónap előtt harmadárért vettek.

(A Délmagyarország munkatársától.) Nem mondhatnánk, hogy viharos volt az ipartestület pénteki előljárósági ülése, de azért sokan nem voltak egyvéleményen azzal a bizottsággal, amelyet az ipartestület előljárósága azzal bízott meg, hogy székhez céljainak megfelelő házat, vagy telket keressen és ha ilyet talál, arról tegyen jelentést az előljáróságnak. A bizottság azonban a felfedezett ingatlant minden bejelentés nélkül jogerősen megvásárolta és a péntek esti előljárósági ülésen már a megtörtént telekvásárlásról tett Kőrmendy Mátyás elnök jelentést. Jelentésében elismerte, hogy a bizottság túllépte hatáskörét, amikor perfektuálta a telekvásárlást, amde a helyzet úgy alakult, hogy kénytelen volt így cselekedni, mert máskülönben megtörténhetett volna, hogy az ipartestület elől megvásárolja más a telket, miután az ingatlanok értéke erős emelkedést mutat. Opciót a házra nem akartak adni — mondotta —, tehát a bizottság kénytelen volt gyorsan cselekedni és az előljáróságot befejezett lények elé állítani. Sajnálja, hogy így történt, de

jóhiszeműségük tudatában vállalja érte a felelősséget.

Schwarz Manó vette elsőnek bírálat alá a bizottság eljárását és nem volt hajlandó a jelentést tudomásul venni. Szerinte sok más alkalmasabb telek is akadt volna, megfelelőbb helyen. Ő inkább a Zászlósi-féle házat vette volna meg, amely a vasuti állomás irányában van és nem olcsóbb ugyan, de megfelelőbb. Az a véleménye, hogy a bizottság nem járt el az ipartestület érdekeinek megfelelően.

Kőrmendy visszautasította a vádat, amely szerinte hozzá nem értésből ered. A Zászlósi-féle ház nem felel meg, a környék sem alkalmas, mert beleesik az egyetem körzetébe. Már pedig tudott dolog, hogy az egyetem környékén meg kell lenni a forgalom és nem fejlődhet ki élénk üzleti élet. A megvásárolt ház mindössze 800 millióba kerül és 1200 millióért megfelelő 3 emeletes palotát lehet a telken építeni.

Czeglédy Lajos nem tartja a megvásárolt házat alkalmasnak ipartestületi székháznak, de a

vételt előnyösnek érzi még tökebefektetés szempontjából is. Nem kell okvetlenül építeni a telken, ellenben ha kap az ipartestület megfelelőbbet, akkor ezt haszonnal értékesítheti.

Lőrök János igen előnyösnek tartja a vételt, mert ebbe a régi házba rengeteg elsőrangú téglát van beépítve, ami szintén nagy érték.

Nagy Pál azt vitatja, hogy a bizottságnak nem volt joga perfektuálni a vételt és ezért nem is veszi a jelentést tudomásul. Ő is a Zászlósi-féle ház megvásárlását javasolta.

Ottovay István műépítész, mint szakember bírálja a házvásárlást és arra a megállapodásra jut, hogy a vétel igen előnyös. A házban az ipartestület így ahogy van, minden átépítés nélkül is elhelyezhető. Ha azonban építeni akarnak, ugyancsak jövedelmezővé lehet tenni szép lakásokkal és nagy hangverseny- és gyűlésteremmel, amilyen Szegeden nincs és amely igen jó árérték arányban értékesíthető. A ház alapfalai olyan szilárdak, hogy alapozás nélkül lehet itt építeni, ami sokmillió megtakarítást jelent.

Léderer Vilmos ugyancsak helyesli a vásárlást, Bokor Adolf pedig igen megnyugtatónak tartja Ottovay szakvéleményét. Fontos az, hogy az ipartestület részére biztosítva van egy telek, illetőleg ház. Ha akar beköltözik így, ahogy van és azután néz magának megfelelőbb idővel és ott épít, ahol akar. Szerinte a környék nagyon is megfelel, mert az ipartestület székházának csendes környéken kell lenni és nem a kereskedelmi centrumban.

Metzger Péter, majd Kiss Géza helyeslik a vételt. Az utóbbi szerint nagyon alkalmas lett volna még a Jókai-uccai Ungár-ház is, de ezért 2500 ezer milliót kértek. Amikor azonban híre járt, hogy az ipartestületnek már van háza, lement ez az ár 1700 millióra. Sajnálja, hogy így történt, mert ez a ház megfelelt volna.

Deutsch Mór azt javasolja, hogy vegye meg az ipartestület ezt a házat is és a Horváth Mihály-uccai ház eladása után ide építsen.

Kőrmendy elnök reflektált ezután az elhangzott felszólalásokra. Ismétli, hogy vállalja a felelősséget a bizottság ténykedéséért, mert az ipartestület érdekében ez volt az egyetlen lehetséges megoldás. Megnéztek vagy husz házat, tárgyaltak közvetve és közvetlenül, de alkalmasabb vételt ennél nem kínálkozott. Ami az Ungár-házat illeti, ő is igen alkalmasnak tartja, de miután tudja, hogy azt nemrég vették az ezidőszerinti tulajdonosok 870 millió koronáért, nem tartotta lehetségesnek, hogy olyan javaslattal jöjjön az előljáróság elé, hogy 2500 milliót adjanak érte. Ennyit kértek ugyanis a házért, amelyet csak miután lekötötték a Horváth Mihály-uccai házat, engedtek le 1800 millióra.

Az előljáróság végül is tudomásul vette a bizottság jelentését és javasolni fogja a közgyűlésnek, hogy ahhoz hozzájáruljon.

A Budapest—bécsi kábel.

Bécs, július 29. Ma folyt le az első próbabeszélgetés az új bécsi—budapesti kábelvezetékén az osztrák és magyar posta vezérigazgatói között. A beszélgetők kitűnően hallották egymást. Bizonyosra vehető, hogy ezt a kábelvezetékét a program szerint átadhatják a forgalomnak. A szükséges elkészítésének és felszerelésének megoldása szerint 12 közvetlen vonalat létesítenek Bécs—Budapest és egy-egy vonalat Budapest—Linz és Budapest—Salzburg között. Ezt követi az átmenő forgalom Budapestről Németországba a Bécs—Münchbergi kábelvezetékén át. A kapcsolási tervben foglalt vezetékek közül a legtöbbet átadják a forgalomnak, ezek közül 24 vonalat Bécs—Budapest között.

Chamberlain titokzatos genfi távirata.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

Londonból jelentik: Chamberlain külügyminiszter ma délután chiffrírozott táviratot kapott Genfből Bridgeman tengerészeti államtitkártól. Azonnal minisztertanácsot hívott össze a titkos távirat megérkezése után. Sem a genfi táviratról, sem pedig a minisztertanácsról semmi sem szivárgott ki. A külügyminisztériumban csupán annyit mondtak, hogy Genfben komoly akció indult meg a tengerészeti leszerelési konferencia sikere érdekében.

A világhírű

TRIUMPH és STYRIA kerékpárok
egyedül SZÁNTÓ SÁNDOR cégnél kaphatók KISS ucca 2.